

Č. j./Sp. zn./Typ

MD-10677/2025-072/2

MD/10677/2025/072

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo dopravy, jako nadřízený věcně příslušný orgán (dále jen „nadřízený orgán“) podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), a v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“),

rozhodlo

ve věci stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ ze dne 12. 2. 2025, kterou podala paní [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] ID DS: [redacted] (dále jen „stěžovatelka“), proti výši úhrady sdělené podle § 17 InfZ při vyřizování žádosti o informace ze dne 24. 1. 2025 přípisem Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 10. 2. 2025 pod č. j. KUOK 16461/2025

takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, se požadovaná úhrada za poskytnutí informace potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í

I.

Nadřízenému orgánu byla v souladu s § 16a odst. 5 InfZ postoupena stížnost stěžovatelky spolu s příslušným spisovým materiálem povinného subjektu. Ze spisového materiálu plynou

následující skutečnosti:

Stěžovatelka se prostřednictvím datové schránky obrátila na povinný subjekt se žádostí ze dne 24. 1. 2025, v níž na základě InfZ požádala o poskytnutí těchto informací:

„Poskytnutí kopií všech Vámi vydaných rozhodnutí v roce 2024 podle zákona č. 111/1994 Sb., ať jste rozhodovali v 1 stupni nebo jako odvolací orgán.“

Povinný subjekt k žádosti stěžovatelky zaslal přípis ze dne 10. 2. 2025 pod č. j. KUOK 16461/2025, kterým stěžovatelce oznámil, že v souladu s § 17 odst. 3 InfZ bude za poskytnutí informací požadovat úhradu účelně vynaložených nákladů v celkové výši **14 517 Kč**. K samotnému stanovení výše úhrady pak povinný subjekt uvedl:

*„Povinný subjekt namátkou vybral jako reprezentativní vzorek pro výpočet nákladů spojených s vyhledáváním požadovaných informací k jednotlivým rozhodnutím (tj. pro výpočet času, který zabere anonymizace těchto rozhodnutí) **5 rozhodnutí z celkového počtu 263 rozhodnutí, jež odpovídají žádosti (dále „vzorek“)**. Tento vzorek obsahoval celkem **52 stran textu (z celkového rozsahu cca 1578 stran)**.*

č. j. KUOK 40173/2024 ze dne 27. 3. 2024 (8 stran)

č. j. KUOK 58312/2024 ze dne 20. 5. 2024 (11 stran)

č. j. KUOK 74250/2024 ze dne 27. 6. 2024 (8 stran)

č. j. KUOK 84696/2024 ze dne 22. 7. 2024 (10 stran)

č. j. KUOK 102027/2024 ze dne 9. 9. 2024 (15 stran)

*Povinný subjekt pak každé toto rozhodnutí individuálně elektronicky otevřel a postupně prostudoval podrobně veškerý jeho text (tj. každou jeho stranu) a vyhledal veškeré informace, které by bylo nutné s ohledem na § 8a zák. č. 106/1999 Sb. vyloučit a anonymizovat. Tuto anonymizaci poté provedl a rozhodnutí uzavřel. Doba strávená individuálním prostudováním každé jednotlivé stránky textu rozhodnutí ze vzorku pro potřeby vyhledání a anonymizování nutných údajů (přičemž samotné otevření a uzavření rozhodnutí zabralo zanedbatelně času, a tedy nebylo do výpočtu doby zahrnuto) zabrala pověřenému zaměstnanci ODSH, celkem **104 minut pracovního času, tj. průměrně 2 minuty (zaokrouhleno dolů) na jednotlivou stranu textu (104 minut na prostudování a anonymizaci 52 stran textu.***

*Doba strávená prostudováním a vyhledáním údajů, které nelze žadateli poskytnout, by tedy u všech stran všech žádostí požadovaných rozhodnutí v případě poskytnutí celého rozsahu požadovaných informací (tj. **všech 263 rozhodnutí o cca 1578 stranách x průměrně 2 minuty na jednotlivou stranu textu**) zabrala pověřenému zaměstnanci ODSH **52,6 hodin.***

*Uvedené vyhledání požadovaných informací v tomto rozsahu tedy spočívá ve zpracování údajů z **263 spisů, tj. celkem 52,6 hodin vyhledávání (263 spisů, průměrně o 6 stranách textu – tedy celkem o cca 1578 stranách x průměrně 2 minuty na jednotlivou stranu textu = 3 156 minut, tj. 52,6 hodin).***

Vyhledávání informací po dobu 52,6 hodin je mimořádně rozsáhlým vyhledáním ve smyslu § 17 odst. 3 zákona.

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací je v čl. 4 odst. 4 Směrnice stanovena na 276 Kč za jednu hodinu vyhledávání.

Celkem jde tedy o 52,6 hodin vyhledávání v sazbě 276 Kč za 1 hodinu, tj. po zaokrouhlení dolů o celkové náklady ve výši 14 517 Kč (52,6 x 276 = 14 517,6 Kč).

Závěrem přípisu povinný subjekt informoval stěžovatelku o způsobu a lhůtě úhrady požadované částky, včetně poučení o důsledcích případného nezaplacení.

Výzva povinného subjektu byla stěžovatelce doručena cestou datové schránky dne 11. 2. 2025.

Proti oznámené výši úhrady podala stěžovatelka v souladu s § 16a odst. 1 písm. d) InfZ stížnost ze dne 18. 2. 2025. Ve zdůvodnění uvedla:

„Dne 11. 2. 2025 jsem obdržela oznámení o výši úhrady za poskytnutí požadovaných informací č. j. KUOK 16461/2025, ve kterém byla úhrada stanovena na částku 14 517 Kč. Toto oznámení však dle mého názoru nesplňuje náležitosti stanovené InfZ a zároveň neodůvodňuje dostatečně vysokou částku požadované úhrady. Z tohoto důvodu podávám stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ.

1. Neodůvodněná nutnost manuální anonymizace Ve svém oznámení uvádíte, že anonymizace rozhodnutí vyžaduje individuální prostudování každé strany a manuální provedení procesu anonymizace. Proces anonymizace byl vyčíslen na 52,6 hodin práce. Tento postup není hospodárny ani efektivní. Existují dostupné softwarové nástroje pro automatickou anonymizaci dokumentů, které mohou tento proces provést v řádu vteřin a s minimálními náklady. V oznámení se povinný subjekt nevyjádřil k možnosti využití takových nástrojů, ani nebyla zohledněna jejich dostupnost. Bylo pouze uvedeno, že povinný subjekt nedisponuje žádným softwarem, který by tento proces urychlil.

2. Nepřiměřená výše úhrady Požadovaná částka 14 517 Kč není v souladu s principem přiměřenosti dle § 17 odst. 3 InfZ. Povinný subjekt neprokázal, že se pokusil minimalizovat náklady prostřednictvím dostupných automatizačních řešení, ani jakým program pro anonymizaci aktuálně disponuje.

3. Nepřezkoumatelnost Rozhodnutí, oznámení nebo poskytnutá informace, kterou povinný subjekt vydá, musí být vždy přezkoumatelná a zákonná. V oznámení č. j. KUOK 16461/2025 povinný subjekt nedostatečně odůvodnil, proč se rozhodl provést anonymizaci manuálně a nezohlednil možnost efektivnějšího řešení. To způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí a znemožňuje objektivní posouzení úměrnosti stanovené úhrady.

Na základě uvedeného navrhuji, aby byla výše úhrady znovu přezkoumána, přičemž bude přihlédnuto k možnostem využití automatizovaných nástrojů pro proces anonymizace.“

Stěžovatelka tedy navrhuje:

1. Snížit nebo zrušit požadovanou úhradu za poskytnutí informací.
2. Stanovit postup pro efektivnější zpracování žádosti v souladu s principy hospodárnosti.

Povinný subjekt k podané stížnosti uvádí, že ji považuje za nedůvodnou, přičemž na uvedené výši úhrady nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací trvá, a je dle něj přiměřená a řádně odůvodněná, přičemž stěžovatel byl o výši úhrady náležitě a obsáhle informován a byly splněny i všechny ostatní náležitosti ust. § 17 zákona č. 106/1999 Sb. a povinný subjekt tedy postupovali v souladu s příslušnými právními předpisy.

II.

Nadřízený orgán posoudil stížnost stěžovatele z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že stížnost podal stěžovatel a jedná se tedy o stížnost přípustnou. K hledisku včasnosti podání stížnosti bylo zjištěno, že byla podána ve lhůtě stanovené

zákonem. Poté se nadřízený orgán zabýval posouzením postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace a dospěl k následujícímu.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 InfZ jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Dle § 17 odst. 3 a 4 InfZ přitom platí, že *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.*

Čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod předpokládá, že podrobnosti poskytování informací orgány státu a samosprávy budou stanoveny zákonem, což ustanovení § 17 InfZ splňuje. Úhrada nákladů navíc není koncipována jako důvod zakazující přístup k informaci ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, ale čistě jako – jak zdůrazňuje i judikatura soudů – „cena informační služby“. Listina přitom *právo na informace* nekoncipuje jako právo bezplatné. Tam, kde určité právo nelze podmínit úhradou, stanoví toto pravidlo Listina výslovně (srov. čl. 31, čl. 33 odst. 2 a čl. 40 odst. 3), takže v ostatních případech není v rozporu s ústavním pořádkem, pokud je realizace konkrétního práva vázána na určité výdaje (za podmínky jejich přiměřenosti, což § 17 InfZ nepochybně splňuje, když umožňuje úhradu jen skutečně vynaložených materiálových nákladů a nikoli generování jakéhokoli zisku či stanovení paušální náhrady). V každém případě lze úhradu nákladů podle § 17 daného zákona považovat za opatření legitimní i přiměřené, které nenarušuje právo na informace.

Z předloženého spisového materiálu je zjevné, že povinný subjekt za poskytnutí požadované informace požaduje po stěžovateli úhradu účelně vynaložených nákladů, a to z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací.

Pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací není InfZ legálně vymezen. Vyhledáním informací lze rozumět činnost povinného subjektu, resp. jeho pracovníků, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tzn. utřídění informací za účelem jejich předání žadateli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 83/2001-39). Do vyhledání informací však již není možné zařadit dobu nutnou na posouzení, zda vyhledání dané informace lze nebo nelze poskytnout. Pod pojem vyhledání informací lze tedy podřadit skutečně strávený čas fyzickým shromažďováním dokumentů pracovníky povinného subjektu.

O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se jedná tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy jestliže vyhledání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. Jedná se tedy o situace, kdy pracovník povinného subjektu, pověřený vyřizováním žádosti o informace, bude nucen na delší dobu přerušit či odložit plnění svých úkolů a cíleně se po určitou dobu věnovat pouze vyhledáváním požadované informace. Vzhledem k uvedenému je však třeba také dodat, že mimořádnou rozsáhlost nelze obecně vyčíslit počtem hodin, tzn. nelze říci, že za všech okolností bude podmínka mimořádně rozsáhlého vyhledávání

splněna, jestliže vyhledávání informací bude trvat např. 10 a více hodin. Při vyhledávání informací je třeba vždy zohlednit konkrétní podmínky každého povinného subjektu. Nelze tedy ani vyloučit, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací bude dáno i při vyhledávání např. pouze po dobu 2 hodin.

Mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací tak může ve své podstatě zahrnovat činnosti, které směřují k vyhledání informací velkého množství a různorodého obsahu, tedy informací typově odlišných, které povinný subjekt nemá shromážděny na jednom místě a pro jejich vyhledání je tedy nutné vyvinout zvýšenou aktivitu. Dále se může jednat i o případy, kdy žadatel požaduje informace sice související, avšak vzhledem k jiným objektivním okolnostem bude poskytnutí informace vyžadovat rozsáhlou činnost povinného subjektu. Např. se bude jednat o „starou“ informaci, u níž není přesně známo, kde je uložena. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se však může jednat i v případě, kdy žadatel fakticky požaduje pouze jeden dokument či málo údajů, nicméně jejich shromáždění skutečně objektivně vyžaduje mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

Lze tedy shrnout, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací zahrnuje takové náklady povinného subjektu, které nelze ad hoc vymezit časovým úsekem či množstvím konkrétních dokumentů, nýbrž musí být vždy přihlédnuto k faktickému rozsahu a komplikovanosti samotného vyhledávání informace ze strany pracovníků povinného subjektu.

III.

S ohledem na stížnostní námitky stěžovatelky přistoupil dále nadřízený orgán k přezkumu způsobu stanovení výše úhrady nákladů v rozsahu požadovaném stěžovatelce, tj. tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu řádně a ve lhůtě stanovené InfZ a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá § 17 InfZ, nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle InfZ a schválenému sazebníku úhrad za poskytování informací.

Dle doloženého spisového materiálu povinného subjektu plyne, že výzvu k úhradě nákladů za poskytnutí požadovaných informací zaslal povinný subjekt stěžovatelce prostřednictvím datové schránky dne 10. 2. 2025, přičemž 12. 2. 2025 byla stěžovatelce doručena. Splnění lhůty pro oznámení výše úhrady tak bylo ze strany povinného subjektu dodrženo.

Z podkladů je dále zjevné, že povinný subjekt požadovanými informacemi disponuje, avšak nedisponuje jimi v té podobě, kterou stěžovatelka požaduje, tj. nemá k dispozici žádný statistický přehled rozhodnutí, která by obsahovala všechny stěžovatelkou vymezené údaje. Zákon, jiný právní předpis, ani interní akt nenařizuje povinnému subjektu takovou informaci disponovat. Povinný subjekt tak za účelem poskytnutí požadované informace musí nejprve vyhledat všechna dotčená rozhodnutí za požadované období a anonymizovat veškeré osobní údaje. Poskytnutí informací je tedy podmíněno jejich vyhledáním a anonymizací, což ve vztahu k náplni chodu povinného subjektu představuje časově náročnou činnost, která se vymyká běžnému poskytování informací. Úhrada nákladů za poskytnutí informace je tak na místě.

Co se týká samotného stanovení a vyčíslení požadované úhrady za poskytnutí informací, dospěl nadřízený orgán k závěru, že tato úhrada byla stanovena v souladu se zákonem.

Smyslem zákonné povinnosti povinného subjektu odůvodnit oznámení o požadavku k úhradě účelně vynaložených nákladů na poskytnutí informace, je nepochybně umožnit žadateli o informaci, aby sám posoudil, zda informace, které mu budou po provedení úhrady poskytnuty,

skutečně odpovídají předmětu jeho žádosti a tedy, zda celková výše úhrady byla řádně a v souladu se zákonem vyčíslena.

Nadřízený orgán konstatuje, že povinný subjekt ve výzvě k úhradě podrobně popsal veškeré úkony, které jsou potřebné, aby stěžovatelka obdržela požadované informace. Jsou popsány srozumitelně, v jednotlivých krocích a významech, tedy proč jsou činěny. Byť je zápis proveden jednoduše, lze z něj jasně dovodit, jak náročné vyhledávání, v tomto případě zejména vyhledávání osobních údajů, je, a v jakém rozsahu textu je nutné jej provést.

O mimořádně rozsáhlé vyhledávání se bude jednat tehdy, jestliže vyřizování žádosti bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem. Takovou situací pak může být ta, kdy zaměstnanci pověřeni vyřízením žádosti budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledávání vyřizování žádosti (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; JÍROVEC, Tomáš: Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář 1. vyd. Praha: C. 11. Bcck, 2016. ISBN 978-80-7400-273-1, s. 1020).

I přesto, že k otázce, od kdy je již možné vyhledávání informací považovat za mimořádně rozsáhlé, chybí zákonná definice, je možné odkázat např. na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22.08.2008, č. j. 5 Ca 353/2006-50, z jehož závěrů lze dovodit, že činnost související s vyhledáváním informací na základě žádosti dle InfZ přesahující 30 minut již lze s ohledem na dobu jejího trvání považovat za mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

Povinný subjekt v článku 3 zveřejněného sazebníku obecně popsal, co považuje za rozsáhlé vyhledávání a uvádí, že jde o náklady převyšující částku 50 korun. V samotném rozhodnutí pak konstatoval, že požadavky považuje za rozsáhlé vyhledávání v souvislosti s náročností 52 hodin. Nadřízený orgán akceptuje, že vyhledání a anonymizace předmětných rozhodnutí v rozsahu uvedených více než 50 hodin práce z povahy věci představuje mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, kdy tato činnost přesahuje dokonce délku jednoho pracovního týdne, což v podmínkách dopravních útvarů krajských úřadů představuje zvýšené nároky.

Principy stanovení mimořádně rozsáhlého vyhledávání jsou kromě toho podrobně rozebrány v kapitole II. tohoto rozhodnutí.

Námítku stěžovatelky vůči nutnosti manuální anonymizace považuje nadřízený orgán za nedůvodnou. Anonymizaci je nutné provést manuálně, neboť povinnému subjektu a ani nadřízenému orgánu není znám žádný software nebo nástroj umělé inteligence, který by se v tomto případě mohl v souladu se zákonem využít, a který by umožňoval rychlé a spolehlivé provedení anonymizace tak, jak si to vyžaduje zákon. Tedy software, který bez jakýchkoli chyb dokázal osobní údaje zpracovat a byl znalý relevantních předpisů (tj. rozpoznal, co je osobním údajem dle příslušných právních předpisů, či údajem představujícím soukromí a že je na místě jej v nyní projednávaném případě znečitelnit). Dále je pak třeba dodat, že ani žádný zákon nestanovuje povinnost povinnému subjektu umělou inteligenci v podobě anonymizačního softwaru mít a využívat.

Zde je na místě podotknout, že anonymizaci nepodléhají jen jednotlivé identifikátory sami o sobě, ale je nutné je posoudit v kontextu rozsáhlého textu, který je popisem dopravních deliktů, kdy méně významné identifikátory mohou být kumulovány do přesnější identifikace osoby či mohou vést k narušení jejího soukromí. Nelze například přehlížet, že popis vnějších znaků vozidla ve spojení s konkrétním místem a časem může vést k identifikaci osoby, která na místě skutečně

byla a mohla být spatřena veřejností, neboť příjemcem poskytnuté informace není jen žadatelka, ale právě celá veřejnost.

Pokud jde o to, zda je nezbytné uvádět typ editačního softwaru, toto nepovažuje nadřízený orgán za rozhodující. Typ softwaru nemá vliv na samotné stanovení úhrady. Tou je editační činnost a podstatná je reálnost testování a reálnost výkonu. Zda k tomuto dochází v rozhraní programu Signer či jiném není rozhodující. Typ softwaru nemá vliv na rychlost identifikace osobních údajů.

Námítku stěžovatelky týkající se nepřiměřené výše úhrady považuje nadřízený orgán za nedůvodnou. Kalkulaci úhrady provedl povinný subjekt na základě kvalifikovaného odhadu, který přesně popsal ve výzvě k úhradě. Přechtení a anonymizace jsou dva úkony probíhající souběžně, nelze je od sebe oddělovat. Veškeré úkony považuje nadřízený orgán za dostatečně odůvodněné a jejich zpoplatnění za adekvátní. Celková výše úhrady je pak stanovena v souladu se sazebníkem úhrad povinného subjektu. Vše je kvantifikováno, odvozeno ze vzorku. Povinný subjekt strávil nad vzorkem takřka hodinu a tři čtvrtě, což je pro testování dostatečně dlouhá doba, aby se z ní dalo dovodit, nakolik je úhrada oprávněná.

Je třeba zdůraznit, že se jedná o velké množství požadovaných dokumentů, neboť stěžovatelka sama svou žádost formulovala takto široce. Nadřízenému orgánu je rovněž známo, že žadatelka podala v podstatě stejné žádosti o informace i na jiné krajské úřady, musela si tedy být vědoma, že půjde o stovky rozhodnutí, tak jako v jiných krajích. Náročnost na přípravu informací podle jejich požadavků je velká a v tomto smyslu je obecně úhrada oprávněná.

Námítku stěžovatelky týkající se nepřezkoumatelnosti považuje nadřízený orgán za nedůvodnou. Celý postup směřující k přípravě informací pro stěžovatelku byl jasně popsán ve výzvě k úhradě a dalších dokumentech ve spisu. Stejně tak i výše uvedeného vyplývá, jak byla stanovena časová dotace při jednotlivých úkonech, které představovalo vyhledávání dotčených dokumentů a jejich anonymizace.

Z výše řečeného považuje povinný subjekt za zjevné, že pro poskytnutí požadovaných informací skutečně bylo nutné provést mimořádně rozsáhlé vyhledávání, a tedy byly splněny podmínky pro vznik možnosti nárokovat si úhradu vynaložených nákladů dle § 17 zákona č. 106/1999 Sb.

IV.

Nadřízený orgán s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že stížnost považuje za nedůvodnou, přičemž uvedená výše úhrady nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací je dle něj přiměřená a řádně odůvodněná, přičemž stěžovatel byl o výši úhrady náležitě a obsáhle informován a byly splněny i všechny ostatní náležitosti ust. § 17 zákona č. 106/1999 Sb. a povinný subjekt tedy postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy.

Nadřízený orgán proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a výši úhrady potvrzuje.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím).

V Praze dne 14. března 2025

Mgr. Jakub Stadler
Ředitel
Odbor komunikace

Elektronický podpis: 14.3.2025
Certifikát autora podpisu:
Jméno: Mgr. Jakub Stadler
Vydal: PostSignum Qualified CA 4
Platnost do: 21.12.2025 12:48 +01:00

Rozdělovník:

1. [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] ID DS: [redacted]
2. Olomoucký kraj, Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc, k č. j.: KUOK 79935/2024, ID datové schránky: qiabfmf
3. do spisu MD